

[Miljøministeren]

det fremgår af min besvarelse, stammer disse oplysninger fra en foreløbig redegørelse af november 1979 om miljøreformens virkninger, som miljøstyrelsen selv har udarbejdet og offentliggjort.

Det fremgår også af min besvarelse, at miljøstyrelsens oplysninger ikke belyser spørgsmålet om, hvorvidt ankenævnet inden for visse sagskategorier skulle have anlagt en særlig restriktiv/lempelig linje, set i relation til miljøstyrelsens afgørelser.

Som det er nævnt i miljøstyrelsens direktørs indlæg i Berlingske Tidende fra den 20. juni 1980, hvortil der også er henvist i begrundelsen for spørgsmålet, kan det være vanskeligt at få en række nuancer frem, når der er tale om statistiske oplysninger.

Jeg finder det ikke kritisabelt, at miljøstyrelsens direktør gennem oplysninger til dagspressen medvirker til at skabe klarhed over sådanne statistiske oplysninger, således at den offentlige debat kan finde sted på det bedst mulige grundlag.

Spm. nr. 979

Til *ministeren for Grønland* (23/6 80) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren redegøre for, hvordan færøske fiskere kan have fået lov til at drive forsøgsfiskeri i Østgrønland uden at have fået at vide, hvor mange tons de havde tilladelse til at fange?«

Besvarelse (7/7 80):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

I forhandlingerne mellem EF og Færøerne om fiskeriet i 1980 har det været den danske holdning, at Færøerne burde have mulighed for at deltage i forsøgsfiskeri ved Østgrønland på samme måde som Norge. Det fastholdtes, at fiskeriet skulle have karakter af forsøgsfiskeri med særlige vilkår som rapportering, således at fiskeriet kunne danne basis for en biologisk bedømmelse af rejebestanden ved Østgrønland, for hvilken TAC er 0. Af hensyn til Færøerne ønskede man fra dansk side ikke, at der i aftalen udtrykkeligt blev fastsat et bestemt kvantum for forsøgsfiskeriet. Der er mellem EF-Kommissionen og de danske myndigheder enighed om, at vilkårene for forsøgsfiskeriet fastsættes af de

danske myndigheder, og dette omfatter efter dansk opfattelse også forsøgsfiskeriets omfang og tidsmæssige udstrækning. Efter de danske og grønlandske myndigheders ønske herom er det færøske forsøgsfiskeri ved Østgrønland nu ved at være bragt til ophør.

Spm. nr. 980

Til *udenrigsministeren* (23/6 80) af:

Steenholdt (Grønl.):

»Kan ministeren give oplysninger om, hvorvidt der er forhandlinger mellem Danmark og Norge om 200 sømils fiskerizone, hvad angår problemet om Jan Mayen?«

Besvarelse (3/7 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Ved udvidelsen henholdsvis den 1. juni 1980 og den 29. maj 1980 af fiskerizonerne omkring Grønland og Jan Mayen er der opstået et overlappende område mellem den grønlandske 200 sømils fiskerigrænse og den fra norsk side fastsatte midtlinjegrænse.

Under de hidtidige kontakter mellem den danske og den norske regering om problemet har man fra dansk side gjort gældende, at fiskerizonen omkring en ø af Jan Mayens karakter i henhold til folkeretten ikke kan have indflydelse på den grønlandske 200 sømils zone, hvorfor den danske regering forbeholder sig sin holdning over for den af Norge fastsatte midtlinjegrænse.

Den norske regering har reserveret sig sin holdning mod, at den grønlandske fiskerizone i området mellem Grønland og Jan Mayen udstrækkes til 200 sømil, idet en stats fiskerizone efter norsk opfattelse kun kan udstrækkes ud over midtlinjen i forhold til en anden stat efter aftale med denne stat.

Som det fremgår af foranstående, er det danske synspunkt imidlertid, at Jan Mayen ikke er et landområde, ud fra hvilket der kan fastlægges en midtlinje.

Begge regeringer har udtrykt håb om, at de to lande snarest kan forhandle sig frem til enighed om fastsættelse af den endelige delinje mellem Grønlands og Jan Mayens fiskerizoner.

Jeg er overbevist om, at begge parter vil gøre deres til, at der indtil da ikke vil opstå situationer, der kan forøge problemet.